

אייר תשפ"ו
פרשת
במדבר

407

מרכז מורשת
הרמב"ם
Maimonides
Heritage Center

עדות ישדראל לולדים

מה חדש?

השבוע זה יום ירושלים. יום שבו זכינו לשוב להר הבית. מאחורי קוה שבה חזרנו לחלקים רבים ונרחבים מהארץ הקדושה שלנו. היום, אחרי שנים, אנחנו שוב במאחזיה שבה אנחנו מזכירים אצולם ולצדנו שהארץ הזו היא שלנו. שגם מי שמנסה להחלים ולהכריז אותנו - אצולם לא יוכל לשבור את רוחנו. גם אחרי איחוצים קשים ומאחזיה ארוכה - לא נותר אצולם על הר הבית שלנו. על האדמה שלנו. נעבול שבתקיה ממש נככה לניצחון גדול על אויביו בכל החזיות ולבניין בית המקדש.

מחכים לתירונית שלכם!

שמיים שהצטרפתם אלינו ומאמינים אצלם להמשיך לקבל את הזלונים בבית הספר, בנייל
edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הווצאפ השקיה בסרתית הקיה.

מה בפרשה?

1 מפקד ומניית כל הגברים מגיל עשרים שנה ומעלה.

2 סדר חניית השבטים - כל שבט ומקומו הקבוע.

3 מפקד מיוחד לשבט לוי.

4 תפקידיהם של כל משפחה משבט לוי בנשיאת כלי הקודש.

5 תפקידיהם המיוחדים של כל משפחה משבט לוי בפירוק ונשיאת המשכן.

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

מזל לוי נולדה בבנגאזי שבלוב, בבית אבן גדול בו חיה משפחתה המורחבת. היא למדה בבית הספר הצרפתי עם מספר ילדים יהודים נוספים מהשכונה.

החלום לעלות לארץ ישראל היה תמיד חלק מחיי המשפחה. לילה אחד, כשמזל בת העשר שכבה במיטתה, נכנסה אמה ואמרה בשקט: "מזל, אנחנו עולים לארץ ישראל. מחר."

ההכנות ארכו יום בלבד. בחשאי ארזו חפצים חיוניים, אביה מכר כמה רהיטים לשכן, ובחסות החשכה יצאו לנמל.

על האונייה גילתה מזל להפתעתה את חברתה הטובה אסתר ועוד ילדים מבית ספרה. יחד הם חלקו את פחדיהם ותקוותיהם במהלך המסע הקשה בים.

שבועיים לאחר צאתם, ראו לראשונה את חופי חיפה. כשדרכה מזל על אדמת ארץ ישראל, אחזה ביד חברתה אסתר. מאחור הותירו חיים שלמים, אך לפניו נפרש עתיד חדש במולדת העתיקה-חדשה.

פולק בסוף פגאז...

הלכה ומעשה

קניית כוס חדשה, האם מותר לטבול אותה בשבת?

אסור להטביל כלים טמאין בשבת.

(הלכות שבת כג ח)

הלכה למעשה:

כלי שנוצר בידי גוי צריך להיטבל במקווה כלים לפני שמתמשים בו. לכן נעמה צריכה לטבול את הכוס לפני שתשתמש בה. אך מכיוון שאסור לטבול כלים בשבת עליה להמתין ליום אחר.

הידות וחידודים

מנהגי עדות

הספינג' המרוקאי הוא הרבה יותר מסתם סופגנייה מתוקה - הוא סמל חי לתרבות עשירה, לזיכרונות ילדות ולמסורת משפחתית חמה. כשעולה ריח השמן המתוק מהמטבח, נפתח הלב - כי זהו לא רק ריח של סגון, אלא של שבתות ילדות, של סבתות בידיים משומנות מחמימות בצק, ושל חמימות שממלאת את הבית בערבי חורף. ספינג' מרוקאי הוא מאכל שתופס מקום של כבוד כמעט בכל בית יהודי-מרוקאי, ונהוג להכין אותו לא רק בחנוכה, אלא גם בשבתות, מימונות, וסעודות חג משפחתיות. מדובר בטקס של ממש - לישת הבצק, ההתפחות, הטיגון וההגשה עם דבש או סוכר - חוויה שמביאה את כל החושים לפעולה, ושומרת על קשר עמוק בין דורות. דרך הספינג' המרוקאי אפשר לטעום את ההיסטוריה, להרגיש את השורשיות, ולהביא את המסורת היהודית-מרוקאית לשולחן המודרני.

מתוך אתר: מנהגי עדות
גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה?
נשמח לשמוע!

תפזרת שמות ירושלים

א	ו	ר	ה	ע	ו	ל	מ	כ	ע
ב	ח	פ	צ	י	ב	ה	כ	ל	י
ב	י	ת	ת	פ	י	ל	ה	י	ר
ה	ק	ת	ע	י	ד	י	ה	ל	ל
נ	ו	ו	א	כ	י	ע	ר	ת	א
ח	י	י	מ	ל	ד	י	ה	י	נ
ע	כ	ס	א	ה	ו	ר	ט	ו	ע
מ	נ	ו	ח	ה	ת	ה	ו	פ	ז
ע	י	ר	ה	א	מ	ת	ב	י	ב
ע	י	ר	ה	ק	ו	ד	ש	ה	ה

אור העולם/ בית אל/ בית תפילה/ כלילת יופי
מנוחה/ ההר הטוב/ חיים/ עיר לא נעזבה/ חפציבה
עיר הקודש/ כלה/ ידידות/ כסא ה' / עיר האמת

מה הקשר?

כתבו כיצד קשור כל אחד מהאירורים הבאים לירושלים?

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

יה אכסוף

י-ה אַכְסוֹף נַעַם שַׁבַּת
הַמְתַּאֲמֵת וּמִתְאַחֶדֶת בְּסֶגְלָתָהּ
מִשֶּׁה נַעַם יִרְאַתָּה לְעַם מִבְּקִשֵׁי רְצוֹנָהּ
קִדְשָׁם בְּקִדְשַׁת הַשַּׁבָּת הַמְתַּאֲחֶדֶת
בְּתוֹרָתָהּ
פֶּתַח לָהֶם נַעַם וְרִצּוֹן לְפִתּוֹחַ שַׁעֲרֵי רְצוֹנָהּ

הִיא הוּא שְׁמוֹר שׁוֹמְרֵי וּמְצַפִּים שַׁבַּת קִדְשָׁהּ
כְּאִיל תַּעֲרַג עַל אֶפְיָקֵי מַיִם
כִּן נִפְשָׁם תַּעֲרַג לְקַבֵּל נַעַם שַׁבַּת
הַמְתַּאֲחֶדֶת בְּשֵׁם קִדְשָׁהּ
הַצַּל מֵאֲחֵרֵי לְפָרֵשׁ מִן הַשַּׁבָּת
לְבִלְתִּי תִהְיֶה סְגוּר מֵהֶם
שִׁשָּׁה יָמִים הַמְקַבְּלִים קִדְשָׁהּ מִשַּׁבַּת קִדְשָׁהּ
וְטַהַר לָבַם בְּאַמְתָּ וּבְאַמּוֹנָה לְעַבְדָּהּ

וַיִּהְיוּ רַחֲמֶיהָ מִתְגַּלְגְּלִים עַל מְדוּתֶיהָ /
עַל עַם קִדְשָׁהּ
לְהַשְׁקוֹת צְמָאֵי חֶסֶדָּהּ מִנְּהַר הַיּוֹצֵא
מֵעֵדֶן
לְעֵטֵר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֶרֶת הַמְּפָאֲרִים
אוֹתָהּ עַל יְדֵי שַׁבַּת קִדְשָׁהּ
כָּל שִׁשָּׁה יָמִים לְהַנְחִילָם נִחְלַת יַעֲקֹב
בְּחִירָהּ

הַשַּׁבָּת נַעַם הַנְּשָׁמוֹת
וְהַשְּׂבִיעֵי עֲנַג הַרוּחוֹת וְעֵדֶן הַנְּפָשׁוֹת
לְהַתְעַדֵּן בְּאַהֲבָתָהּ וּיְרֻאָתָהּ
שַׁבַּת קוֹדֶשׁ נִפְשֵׁי חוֹלַת אֶהְבֶּתָהּ
שַׁבַּת קוֹדֶשׁ נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל בְּצַל כְּנָפֶיהָ
יְחַסִּינִי
יְרִוֵּן מִדְּשָׁן בֵּיתָהּ

